

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 14. juli 2020

Retten nr. 1 /2020
Politiets nr. 3700- -20

Anklagemyndigheden
mod

T
født oktober 1991

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 2. juli 2020.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 276,

ved den 27. maj 2020 ca. kl. 16.30, fra Virksomhed1 i
Vejle, at have stjålet 4 par sko til en samlet værdi af 2.400 kr.

2.

straffelovens § 171, jf. § 172, stk. 1, jf. § 81d, stk. 1,

ved den 15. maj 2020 i forbindelse med indrejse til Danmark via Øresundsbroen, i forbindelse med grænsekontrol grundet COVID-19-epidemien, for at skuffe i retsforhold at have gjort brug af falsk dokument, idet hun fremviste et falsk ansættelsesbevis for kontrolpersonalet i forbindelse med indrejse.

3.

straffelovens § 171, jf. § 172, stk. 1,

ved den 27. maj 2020 ca. kl. 16.40 på i Vejle, for at skuffe i retsforhold at have gjort brug af falsk dokument, idet hun fremviste et falsk ansættelsesbevis for politiet i forbindelse med anholdelse for tyveri.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2, og § 32, stk. 4, nr. 5, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Tiltalte har erkendt forhold 1. Hun har nægtet forhold 2 og 3. Hun har accepteret påstanden om udvisning.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnet V

Tiltalte. T har forklaret, at hun er fra Rumænien. Hun kom til Danmark den 15. maj 2020. Det var om aftenen eller om natten. Hun tog et fly fra Rumænien til Malmø samme dag om eftermiddagen. Hun tog en bus fra Malmøs lufthavn, og bussen blev standset og kontrolleret af en politibetjent på Øresundsbroen. Hun rejste med sin makker, X1, som hun er venner med fra Rumænien. Hun skulle finde et arbejde i Danmark. Hun skulle efter sin kontrakt arbejde på en jordbærplantage. Hun havde lavet en aftale med X1, om at de skulle arbejde sammen, og X1 havde skaffet jobbet både for ham og til hende. Han købte flybilletter, og hun mødte ham i lufthavnen i Bukarest, og de fløj sammen til Malmø. Hun var ikke selv i kontakt med jordbærplantagen. X1 havde skaffet jobbene via nogle, som allerede arbejdede der. Hun har ikke kontaktet nogen i Danmark. Hun vidste ikke, hvor hun skulle hen. Hun havde kun flybilletter, så hun kunne komme til arbejdspladsen. Hun har ikke haft et arbejde i udlandet før i sit liv. Hun har haft et job i Rumænien, hvor hun havde en kontrakt. Hun snakkede med chefen, før hun blev ansat. Hun forstod fra X1, at de først skulle skaffe kontrakterne, så de kunne komme ind i landet, og så kunne de komme til en jobsamtale. Hun fik en kopi af kontrakten på sin telefon. De skulle have en kontrakt, så de kunne komme til at arbejde. Den er den, som er på bilag 1,11 foto 7. Hun vidste ikke, hvad der stod i den, da den på dansk.

Hun modtog kontrakten, før de kom til lufthavnen, og X1 printede den ud i lufthavnen. X1 modtog kontrakten den 15. maj, og da videresendte han den til hende. Hun havde ikke tid til at få den oversat. Hun tænkte, at de skulle skrive under på kontrakten, når de kom til jordbærplantagen. X1 havde fået at vide, at de skulle have kontrakten for at rejse ind i landet. Kontrakten var ikke underskrevet.

Den kontrakt, hun havde på sit job i Rumænien, blev underskrevet, mens hun var "face to face" med chefen.

Hun undrede sig ikke over, at den ikke var underskrevet, da hun troede på X1. Hun har ikke tjekket kontrakten, da hun havde ikke tid til det.

Hun fik oplæst fra sin forklaring til politirapport den 27. maj 2020:

"...

Adspurgt om ansættelsesbevises som jordbærplukker forklarede hun, at det var en kontrakt hun havde for at komme ind i Danmark. Det var hendes veninde, X2, som havde lavet ansættelsesbeviset til hende.

..."

X2 er en, X1 kender, og de tog begge hjem til X2 her i Danmark. X2 er X3's ekskone. X3 er den person, som er stavet som X3 i retsbogen fra grundlovsforhøret.

Følgende af tiltaltes forklaring fra grundlovsforhøret den 28. maj 2020 blev læst op.

"...

T forklarede, at hun stammer fra Rumænien. Hun kom til Danmark den 15. maj 2020 for at plukke jordbær på en jordbærplantage, som hun ikke kan oplyse adressen på. Hun kender heller ikke navnet på ejeren. Det var en anden person, der havde skaffet hende jobbet. Det var på tale, at hun skulle arbejde der i ½ til 1 år. Hun havde ikke selv mulighed for at få fat i plantagen. Det var hendes kærestes ven, der havde skaffet hende jobbet. Vennen hedder X1, og hun kender ikke hans efternavn. De var blot bekendte. Hun har ingen kontaktoplysninger på X1. Hun kom til Danmark sammen med X1. X1 fik tilbudt arbejde på en byggeplads, og de skulle ikke arbejde samme sted. Hun skulle finde jordbærplantagen med hjælp fra X1. X1 skulle aflevere hende på arbejdspladsen. Han havde en kontakt i Danmark. Navnet på kontaktpersonen var X3. X3 var ikke dansk men havde danske venner. Hun kom aldrig frem til jordbærplantagen.

De kørte i bil, og så kom de frem til et hus. Det var hende, X1, X3 og hans kone, der var med i bilen. Det var X3's hus, de kom frem til. De havde ikke kørt i bilen fra Rumænien. Hun og X1 fløj til Malmø i Sverige. De tog bussen fra Malmø til København. De rejste ind via broen mellem Sverige og Danmark. Hun blev tjekket af politiet inde i bussen. Hun viste dem sit id-kort og sin ansættelseskontrakt.

X3 havde sendt kontrakten til X1, og han havde sendt den til hende. Hun havde den på sin mobiltelefon. X3 havde også skaffet X1 en kontrakt. Hun ved ikke, hvad der stod i kontrakten. Hun valgte at vise den til politiet, fordi hun havde fået at vide, at det skulle hun gøre. Hun ved ikke, hvorfor der er grænsekontrol mellem Danmark og Sverige for øjeblikket. Hun har aldrig tidligere været i Danmark.

Hun tog ikke hen til plantagen, fordi X3 krævede penge for overnatning. De havde ingen penge. Han krævede, at de betalte ham 1 % af deres løn. Derfor blev de uvenner med X3. X3 afbrød kontakten med jordbærplantagen, da de blev uvenner. Hun forsøgte

ikke selv via oplysningerne i kontrakten at få fat i plantagen. Det var X3 , der sagde, at kontakten var ophævet, og at de ikke fik lov til arbejde alligevel. Hun vidste ikke, hvad hun skulle gøre. Hun overvejede at finde et andet arbejde i Danmark. Hun har aldrig arbejdet i Danmark.

Hun endte i Vejle, fordi hun tog dertil sammen med X2 , der er veninde til X3 . X2 skulle lave noget i Vejle. Hun ved ikke hvad. Hun gik rundt alene imens.
..."

Hun har sagt sådan i grundlovsforhøret. Men det er ikke sandheden, fordi X2 ikke kørte dem til Vejle. Det var X4 , som hentede hende og X1 den 27. maj 2020 og kørte dem til Vejle. Hun mødte X4 første aften, hun kom til Danmark. Han er ven med X3 , som hentede dem fra bussen den 15. maj 2020. Den aften kørte de 4 timer. Hun kan ikke huske, om de passerede broer. Den 27. maj 2020 var de ude af huset, hvor X3 boede. De overnattede kun to nætter hos X3 . X4 hentede dem den 27. maj 2020, og de kørte ca. en halv time til Vejle. De kom tilfældigt til Vejle. De havde ikke længere overnatningssteder, så de skulle bo på gaden. Det var tæt på X3's bopæl en halv time derfra. X4 besøgte X1 , og de to besluttede, at de skulle afsted, og X4 standsede bare i Vejle. Der var ikke noget formål med det. X4 var med hende inde i Virksomhed1 . Her gik hun ind, og hun sagde, at hun godt kunne lide nogle sko, men hun vidste ikke, at X4 havde det formål at stjæle i butikken. Mens hun kiggede på andre ting, tror hun, at X4 klippede alarmen fra skoene, og han bad hende vende sig rundt, så han kunne smide nogle sko i hendes rygsæk. Det var 4 par sko.

Hun fik læst følgende op fra grundlovsforhøret fra sin forklaring i grundlovsforhøret:

"...
Hun mødte tilfældigt X4 i Vejle.
..."

Det passer ikke, at hun mødte X4 tilfældigt. Hun havde mødt X4 allerede den første aften. Hun undskylder mange gange for det, hun har sagt i grundlovsforhøret. Hun var stresset.

Hun kom aldrig frem til jordbærplantagen. X1 blev utilfreds, fordi X2 og X3 ikke længere var i et forhold, skulle de pludselig betale for overnatning hos X3 . De havde selv et ansvar for bopæl og arbejdsbil. Hun var ny i Danmark, og de skulle have hjælp fra X3 og X2 med disse ting, men det skete ikke, da X2 og X3 ikke var i forhold længere. X1 var tætte venner med X2 , og hun kunne ikke længere hjælpe dem.

De forsøgte ikke selv at finde frem til plantagen, da X3 allerede første aften krævede husleje og billeje. Hun og X1 aftalte, at de ikke ville blive i

Danmark. Hun kontaktede sin mand i Frankrig for at få ham til at sende penge til deres hjemrejse. Han fik dog først løn den 30. maj, så de måtte vente til indtil da med at få penge til at komme hjem til Rumænien. Hun og X1 boede forskellige steder uden at lave noget indtil den 27. maj 2020. De vidste ikke, hvor de var, og de kendte ikke nogen i Danmark.

Forevist kontrakten i bilag 1, 11, foto 7, hvor anklageren påpegede, at mailadressen nævnt tre steder i kontrakten kunne minde om tiltaltes navn, forklarede hun, at det er ikke hendes mailadresse. Det undrer hende i dag, men hun har ikke lagt mærke til det før. Hun vil gerne sig tak til Dansk Politi, fordi de fandt ud af, at kontrakten var falsk, for hun troede på den.

Hun viste også kontrakten, da hun blev anholdt for tyveri af sko den 27. maj 2020. Politibetjenten spurgte, om hun havde adresse i Danmark, hvorfor hun viste kontrakten, så han kunne se, at hun var kommet til Danmark for at arbejde. Hun vidste godt, at hun ikke havde job på plantagen, men hun blev bange, da hun blev stoppet af politiet.

Hun fik læst følgende op fra grundlovsforhøret fra sin forklaring i grundlovsforhøret:

"...

Forespurgt, hvorfor hun viste kontrakten, når hun ikke skulle arbejde på plantagen, har T forklaret, at hun ville vise politiet, hvorfor hun var i landet. Hun troede, at kontrakten stadig var gyldig, fordi det kun var mundtligt, at X3 havde sagt, at den var annulleret. Det var X3's ansvar at køre hende til plantagen, hvor hun skulle være begyndt at arbejde den 16. maj 2020.

..."

Det er rigtigt, hvad hun havde sagt i grundlovsforhøret, men det var deres eget valg ikke at tage på arbejde. Hun viste kontrakten til politiet, fordi hun blev anholdt og for at vise, at hendes formål var at arbejde og ikke at stjæle.

Bussen fra Malmø Lufthavn kørte til Danmark. Hun ved ikke, hvor den stoppede. X3 hentede dem i sin bil på busstationen. De kørte til X3's hus. De kørte i 3-4 timer. X1 regnede med, at X2 var der. Hun kendte selv kun X1. Hun og X1 sov kun hos X3 i to nætter, hvorefter de boede rundt omkring på gaden. Den 27. maj 2020 kørte X4, X1 og hun fra et sted i nærheden af X3's hus, hvor de havde boet på gaden.

V har som vidne forklaret, at han den 27. maj 2020 var på patrulje i Vejleområdet. De fik en anmeldelse om butikstyveri. En tyv var undløbet, og en ansat løb efter en vedkommende. De kørte frem til stedet, men den ansatte havde lige mistet en kvinde af syne. Hans makker steg ud af bilen og snakkede med den ansatte. Han runderede området i bil, og efter 15 minutter kørte han hen til makkeren igen, og da kom kvinden gående fra en ind-

kørsel. Anmelderen udpegede tiltalte som tyven. De anholdt hende og sigtede hende for tyveri. Hun identificerede sig ved et ID kort. Hun kom ind i bilen. Hun havde 3 par stjålne sko i tasken. De talte gebrokket engelsk sammen, og de havde lidt svært ved at forstå hinanden.

Hun viste et foto af en kontrakt, om at hun var kommet til Danmark, og om at skulle være jordbærplukker på Sjælland, da de spurgte, hvordan hun i Coronatider var kommet ind i landet, og hvad hendes gøremål var.

De spurgte, hvad hun så lavede i Vejle, men det kunne hun ikke svare på.

Han kiggede godt på kontrakten. Navne var med småt. Hendes mail var anført på arbejdsgiverens plads. Den var ikke underskrevet. Den så mystisk ud. Der kom ikke en tolk til stede ved anholdelsen. Da de afhørte hende på stationen, havde de en tolk med pr. telefon.

Følgende fremgår af Rapport om kontakt til Virksomhed2 :

"...
Jeg kontaktede i dag telefonisk X5 , ejer af Virksomhed2 . X5 oplyste, at han havde jordbærplukkere ansat, men at han udelukkende havde folk ansat fra Litauen. X5 havde ingen ansat fra Rumænien, og han havde ingen ansat som hed T .

X5 spurgte, om ansættelsesbeviset var underskrevet, hvilket ikke var tilfældet, hvorfor X5 var sikker på, at det ikke var et ansættelsesbevis, som de havde lavet.

X5 kunne derved udelukke at han var arbejdsgiver for T .
..."

Der er under sagen fremlagt dokumentation for, at X1 har sendt arbejdskontrakten til tiltalte den 15. maj 2020 kl. 20.47.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at de er som nævnt i § 26-afhøringen. Hun har ingen tilknytning til Danmark.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 27. maj 2020.

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger, herunder vidnets forklaring. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig

Forhold 2

Den ansættelseskontrakt, som tiltalte fremviste ved ankomsten til Danmark, fremstod som udstedt af en arbejdsgiver i Danmark uanset, at den ikke var underskrevet. Kontrakten blev efter tiltaltes egen forklaring brugt til at komme ind i Danmark, hvilket lykkedes. Den blev brugt som bevis for ansættelse i landet og til at skuffe i retsforhold, idet tiltalte ellers ikke ville have kunnet komme ind i landet grundet begrænsninger indført på grund af Covid-19. Efter bevisførelsen lægges det til grund, at kontrakten ikke hidrørte fra udstederen, og således var falsk. Tiltaltes forklaring om, at hun intet kendte hertil, og at hun troede, at hun skulle arbejde i en jordbærplantage tilsidesættes som utroværdig. Retten har herved lagt vægt på kontraktens udformning, på at hun ikke har forsøgt at læse den, på at hun fik den kl. 20.47 efter at være kommet til Malmø den samme dag, som hun kom ind i Danmark. Der er tillige lagt vægt på hendes usammenhængende forklaringer og på, at hun ikke forsøgte at opfylde arbejdskontrakten eller kontakte arbejdsstedet. Hun er derved skyldig i overtrædelse af straffelovens § 171.

Tiltaltes lovovertrædelse har sammenhæng med Covid-19-epidemien i Danmark, idet hun begik dokumentfalsk alene for at undgå de restriktioner for indrejse, som Danmark havde indført for at undgå smittespredning, hvilket lykkedes, da hun kom ind i Danmark. Hun tog efter sin forklaring til Danmark for at arbejde, men det kom hun ikke til. I stedet boede hun på gaden, og hun blev anholdt for tyveri den 27. maj 2020. Hun havde på intet tidspunkt noget anerkendelsesværdigt formål med at være i Danmark, og retten finder derfor, at strafskærpelsen i straffelovens § 81 d, stk. 1 finder anvendelse på forholdet.

Forhold 3

Efter forklaringerne lægges det til grund, at tiltalte igen ved sin anholdelse den 27. maj 2020 viste den falske kontrakt til politiet for at dokumentere sit ophold her. Hun er herved skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 171, jf. § 172, stk. 1, jf. til dels § 81 d, stk. 1 og § 276, jf. § 287, stk. 1.

Retten har lagt vægt på forholdenes karakter og strafskærpelsen i straffelovens § 81, d, stk. 1.

Betingelserne i udlændingelovens § 49, jf. § 24, nr. 2, jf. 26, stk. 1, for at udvise tiltalte er opfyldt.

Retten finder, at den udøvede kriminalitet må anses at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led, i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004.

Efter de foreliggende oplysninger om tiltaltes forhold, herunder at tiltalte lige var kommet til Danmark og ingen tilknytning har til landet, har tiltalte ikke en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning kan anses for at stride mod proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1 .

Opholdsdirektivet kan derfor ikke antages at være til hinder for, at der sker udvisning, jf. herved direktivets artikel 33, stk. 1, og udlændingelovens § 26b, jfr. § 2, stk. 3. På den baggrund tages påstanden om udvisning i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Da tiltalte kun har været i landet siden 15. maj 2020, fastsættes indrejseforbuddet til 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 5.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 3 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Anne Mikkelsen
dommer

/tooh/loch

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Kolding, den 21. juli 2020

Lone Christoffersen
kontorfuldmægtig